

Medvind

Nr 3/4 2024

SVENSKA IF-BÅTFÖRBUNDET • NORSK IF-BÅTKLUBB • IF-KLUBBEN I DANMARK

SM I LYSEKIL
LÄR DIG SPLITSA DYNEMA
MED IF PÅ TUR
KAN MAN SEGLA I OSLOFJORDEN?

REDAKTION

MEDVIND

DALEN 110
442 73 KÄRNA

ANSVARIG UTGIVARE

KARIN HÄRDING
TEL: 076-618 36 44
KARIN.HARDING@BIOENV.GU.SE

REDAKTÖR

PER OSVALDS
TEL: 0707-61 25 58
PER.OSVALDS@SBK.GOTEBORG.SE

LAYOUT

KÄJSA LINDH
KL@THEBIGPLAN.SE

TRYCK

EXAKTA PRINT

TYPOGRAFI

CLEARFACE
MUSEO SANS
MINION

OMSLAGSFOTO:

MARIE THÖRN

INNEHÅLL

ORDFORANDEN HAR ORDET	3
SYV KJAPPE PÅ LENS	4
FORMANNENS HJØRNE	6
KAPPSEILINGSREGLENE	6
DAGBOK FRÅN SM I LYSEKIL	10
HVORDAN JAG FIKK FART I BÅTEN	14
HMK SERIESEILAS 2024	14
SPLITSKURS	16
MED IF PÅ TUR	18
ET FÆRDERRESYMÉ	20
KAN MAN SEGLA PÅ OSLOFJORDEN	22
NO I OSLOFJORDEN	25
LIDINGÖ RUNT / SM 2025	26
IF-BÅTKLUBBARN	27

KONTAKTER

SVENSKA IF-BÅTFÖRBUNDET

ORDFÖRANDE
KARIN HÄRDING
DALEN 110
442 73 KÄRNA
MOBIL: 076-618 36 44
KARIN.HARDING@BIOENV.GU.SE

KASSÖR

FREDRIK WIGELIUS
MOBIL: 0768-30 71 84
FREDRIK.WIGELIUS@HOTMAIL.COM

SEKRETERARE

JOOP SOMHORST
MOBIL: 0723-71 61 80
JOOP.SOMHORST@GMAIL.COM

LEDAMOT

INGEMAR ÅDAHL,
MOBIL: 073-639 48 25
INGEMAR.ADAHL@GMAIL.COM

OSTKUSTEN

MARTIN RUNDSTRÖM
MOBIL: 0707-33 96 96
MARTIN.B.RUNDSTROM@GMAIL.COM

SYDKUSTEN

MAREK JANIEC
MOBIL: 0768-81 79 23
MAREK@JANIEC.SE

VÄSTKUSTEN

OLOF JOHNSON
MOBIL: 0708-20 00 90
OLOF.OJ.JOHNSON@VOLVOCARS.COM

REDAKTÖR MEDVIND

PER OSVALDS
MOBIL: 0707-61 25 58
PER.OSVALDS@SBK.GOTEBORG.SE

WEBMASTER

JOHAN WINBERG
MOBIL: 0704-183795
WEBMASTER@IFBOAT.SE

TEKNISKA KOMMITTÉN

GÖRAN EJDELING
MOBIL: 0734-12 26 16
GORAN@EJDELING.SE

NORSK IF-BÅTKLUBB

JOHN ERIK LYCHE
HOVMANSBYVEIEN 15
NO-1389 HEGGEDAL
MOBIL: +47 915 50 096
JLYCHE@HOTMAIL.NO

IF-BÅT PÅ INTERNET

WWW.IFBOAT.SE
WWW.IFKLUBBEN.NO
WWW.IFKLUBBEN.DK
WWW.IF-BOOT.DE
WWW.MARIEHOLMVERENINGING.NL
WWW.IFBOAT.UK

ÖVRIGA IF-BÅTFÖRBUND

IF-KLUBBEN I DANMARK
MAGNUS REITZEL
MAGNUS.SGS@OUTLOOK.DK

TYSKLAND

DEUTSCHE IF-BOOT KLASSEN-
VERENIGUNG
MARTIN MEYER
WINDSCHEIDSTR. 17/2
DE-10627 BERLIN
TEL: +49 172 323 22 73
IFBOOTFLOTTE@IF-BOOT.DE

HOLLAND

NEDERLANDSE MARIEHOLM
VERENIGING
BIJENMEENT 32
NL-1218 GC HILVERSUM
TEL: +31 357 731 445
SECRETARIS.NMV@
MARIEHOLMVERENIGING.NL

ENGLAND

S T. MAWES SAILING CLUB
MARIEHOLMS FLEET
FLEET CAPTAIN ALAN MACKLIN
TEL: + 44 771 734 8986
ALANDMACKLIN@GMAIL.COM

AUSTRALIEN

FOLKBOAT ASSOCIATION AUSTRALIA
C/O STAFFORD WATTS
113 CARABELLA STREET
AU-2061 KIRIBILLI, N.S.W.
TEL: + 61 425 214 737
WATTS_SJ@HOTMAIL.COM

Ordföranden

HAR ORDET

☀ KÄRA IF-SEGLAREE!

Så kom tills slut hösten efter en strålande seglingsommar. Vi kan se tillbaka på fantastiska stilla kvällar i vikar fulla med mareld och sprittande småfisk samt vilda spinnakergångar i västlig dyning.

I detta nummer av Medvind berättar vi om ett ovanligt lyckat SM i Lysekil, hur det salta fjordvattnet skapade oberäkneliga strömmar som gjorde kappsegling utmanande på ett nytt sätt. Lysekils segelsällskap lät till och med göra en actionfilm av äventyret som var och en kan beskåda på YouTube. Sök på: Revanschen, SM Internationell Folkbåt 2024.

Till kommande nummer av Medvind har vi bett Göran Ejdeling ge oss den långa versionen av hur de lade upp den strategi som ledde till guld! Det är en av de roliga sakerna med att vi håller SM på ömsom väst och ömsom ostkusten, att man får prova så olika seglingsarenor.

Nästa år kommer IF-SM att seglas på mälarviken Ekoln och arrangeras av Upsala Segelsällskap under vecka 26, 25/6-29/6. Alla är varmt välkomna! Där är det lokala vindförhållanden runt uddar och vikar, och luriga vindvrid att tampas med!

Förbundet har ordnat en rad event, som bryggsegling, då man kan komma och få tips om trim av experter, en sådan hölls på Nordön i år med tre fina båtar på rad, goda hamburgare och fin uppslutning.

Vi har även anordnat en spiltkurs där vår medlem Tom

Tveitan lärde ut hur man gör viktiga trim till IF-båten så som akterstagskaskader, uthal och softschackels. För er som missade detta finns en artikel av Tom i detta nummer av Medvind tillsammans med lite annat smått och gott.

Från Norge får vi höra om hur det är att segla på Oslofjorden

och en genomgång av kappseglingsregler som kan komma till nytta.

Jag önskar er en god läsning och på snart återhörande!

Med varma seglarhälsningar

Karin

Karin Hårding, Ordförande i Svenska IF-båtförbundet
Chairman of the Swedish IF-boat Association

SHORT IN ENGLISH

☀ DEAR IF-SAILORS. I hope you have had a great sailing summer, "have had" if you also live in the northern hemisphere, and that you "will have" a great summer, if you are one of our Australian or Chilean members! We are so happy to see our Facebook group growing to now involve 864 members! If you have not yet joined search for: "IF-boat International sailors discussion group". Here in Sweden we had a good sailing year 2024, with varied winds and beautiful summer nights for cruising and racing. The National Championship was like a big sailing party, with exciting races and the welcoming organizing Lysekil sailing club that ensured races to be profes-

sionally executed and aftersails cosy with great food. The waters in the Gullmarsfjord feature strong ocean currents that added a level of difficulty to the tactics. This was mastered best by Göran Ejdeling with team! Next year (25-29 June 2025) we sail in very different conditions in a lake close to Uppsala at the east coast of Sweden, and all are welcome to join in! We also discuss an international IF-boat training camp, if you are interested please write an email to me! In this issue of Medvind you can read about Norwegian sailing in the Oslo fjord, how to make trim ropes for you IF, by Tom Tveitan.

SYV KJAPPE PÅ LENS

Dag Backer begynte med seiling allerede som barn, men sluttet så å seile før han hadde fylt 20 år. Etter å ha vært helt borte fra seiling i omtrent 30 år, tok han så opp seilingen igjen i godt voksen alder. Da måtte det selvfølgelig bli en IF!

🌀 Når og hvordan begynte du å seile?

Jeg tror jeg begynte å seile i 10-årsalderen. I begynnelsen ble det vel helst til at jeg var med ombord hos andre som hadde seilbåt, men da jeg ble 11-12 år, var jeg med på Tømm Murstad sjøleir der man fikk prøve seg litt mer på egenhånd. Der var det VG-jollen som hovedsakelig ble brukt som opplæringsbåt, men ettersom jeg allerede hadde litt seilerfaring, ble jeg plassert ombord i en Gresvigjolle, en tomanns seiljolle som kanskje ikke så mange husker idag. Den viste seg ikke å være særlig sjødyktig, for ved en anledning opplevde vi ikke bare å kullseile med den, men også at den holdt på å synke. Det var med nød og neppe at vi ved hjelp av en motorbåt som slepte den mer under enn over vannet inn til nærmeste strand, fikk berget den. Siden fikk jeg en Topper som ble brukt på hytta i Kragerø, forøvrig også den en litt ustødig farkost slik jeg husker det. Fra slutten av tenårene ble det av ulike grunner slutt på seilingen for min del, og jeg var deretter helt borte fra seiling i ca. tre tiår. Da begynte jeg i 2017 å bli med som mannskap i det store Express-miljøet i Oslo Seilforening. Året etter ble jeg med som mannskap i IF hos Bjørn Edwardsen. Alt dette ga meg inspirasjon til å fortsette seilingen og få meg min egen båt, og i 2020 kjøpte jeg så en IF.

Hva er din beste og verste opplevelse med båten så langt?

For å ta det siste først, min verste opplevelse, som jeg tror heldigvis også ble min korteste tur ombord i båten, var da jeg året etter å ha kjøpt båten, sammen med min sønn la ut fra båthavnen på Killingen i Lysakerfjorden. Det skulle man jo tro var et ganske beskyttet farvann å seile i, men vi hadde bare såvidt kommet ut av havnen i det som til da hadde vært en ganske fin sommerdag, før det i løpet av bare noen minutter blåste opp til liten storm med tordenvær. Særlig det siste, tordenværet, var ubehagelig. Ettersom vi ikke hadde rukket å komme ut i åpen sjø, holdt vi et par ganger på å drive på land, men jeg klarte på et vis heldigvis ganske fort å få manøvrert båten tilbake og inn i havnen igjen. Lærdommen må vel bli at man alltid bør planlegge for storm selv om man bare skal seile en liten tur. Min beste opplevelse med IF var da jeg for et par år siden seilte Oslo-Skjærhalden med flere stopp underveis.

Hvorfor kjøpte du IF?

Jeg synes den har akkurat riktig størrelse for mitt behov, noe som også reduserer tiden man må bruke på vedlikehold av båten. Jeg har hørt nok av historier om folk som bruker mer tid på vedlikeholdet enn det de får brukt båten. Særlig synes jeg det er en lettelse at den har påhengsmotor istedenfor innenbordsmotor, noe som gjør service av motoren veldig mye enklere. Jeg synes også det er en stor fordel at den er enkel å manøvrere inn i og ut av havn og uthavn. Jeg setter også pris på at man i en mindre båt kommer mer i kontakt med naturelementene enn i en større båt. IF scorer også på dens byggemessige soliditet, at den har en etterhvert lang og rik historie, og det gode og aktive

miljøet i klasseklubben, som gjør at det er lett å få råd om alt mulig av vedlikehold, oppgraderinger og tekniske løsninger på båten.

Hva kan du ikke unnvære å ha ombord?

Jeg kan bare ikke seile uten skyggelue, og jeg må også alltid være forvisset om at jeg har med meg nok mat ombord. Dessuten må jeg alltid ha mulighet til å høre musikk ombord.

Hva har til nå vært ditt største prosjekt på båten?

Det var å få fjernet alt bunnstoff og primer under vannlinjen. Der så det ut til at det av tidligere eiere har vært mye rart som har blitt påført opp gjennom årene, så det var litt av en jobb. Desto mer tilfredsstillende var det da jobben omsider var gjort. Enten man kappseiler eller bare seiler tur, gir det en veldig god følelse å ha en glatt og slett bunn som du vet ikke bremser båten ned.

Hvordan ser fremtiden for IF ut?

IF-klubben gjør en glimrende jobb med å holde interessen oppe gjennom å gi råd og informasjon om båten til de som er nye i klassen eller vurderer å kjøpe en IF. Det tror jeg har stor betydning for at en såvidt gammel båt fortsatt skal være levedyktig. For de som er opptatt av kappseiling, er det selvsagt en stor fordel at man klarer å opprettholde båten som en aktiv regattaklasse. Bare man fortsetter å opprettholde denne linjen, tror jeg IF vil fortsette å være en interessant båt for mange.

Hva er planene for denne sesongen?

Det kommer til å bli noen overnattingsturer til våren, og til sommeren blir det to ukers sammenhengende seilferie med familien, men vi kommer til å begrense oss til å seile i Oslofjorden. Det er nok av fine havner der, og blir været for dårlig, er det kort vei hjem.

Hvor lenge kommer du til å seile IF?

Båten har innfridd alle forventninger, så jeg har ihvertfall ingen planer om salg, og jeg kommer nok derfor til å fortsette å ha den i all overskuelig fremtid..

BJØRN, NOR 30

BRISEN, NOR 232

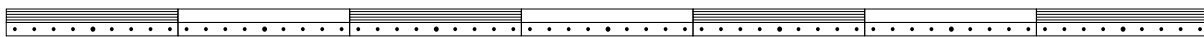
Navn: Dag Backer

Alder: 56 år

Forening: Oslo Seilforening

Seilt siden: ca 1978

Seilt IF siden: 2020

FORMANNENS HJØRNE

🌀 **DET ER I SKRIVENDE STUND** slutt på seilsesongen, og de fleste båtene er kommet på land og pakket inn for vinteren. Sommerutgaven av Medvind ble av ulike årsaker dessverre ikke produsert, noe vi beklager på sterkeste. En trøst på såret får bli at vi her kommer med et mer fyldig nummer med mye spennende lesestoff. Siden siste utgivelse har vi på vårparten hatt et spennende medlemsmøte hvor vi hadde et foredrag om trim og vedlikehold av stående rigg ved Didrik Godaker hos Southern Cross & Spars.

Seilsesongen startet i begynnelsen av mai med serieeilasene i regi av Bærum Seilforening. I begynnelsen av juni gikk H.M. Kongens serieeilaser av stabelen. Det har blitt en suksess med avvikling av denne på forsommeren. Denne seilasen går over 3 kvelder, tirsdag – torsdag. I år ble det rimelig travel uke da Færderseilasen startet allerede neste formiddag. Færderseilasen hadde i år som de senere årene målgang i Tønsberg. Neste års Færderseilas vil imidlertid bli endret, så målgang blir i Moss. Det blir en noe lenger seilas da vi må nord om Jeløya for målgang.

IF SEILERE OG kappseilingsreglene

Det har kommet opp noen spørsmål rundt IF-seilernes forhold til kappseilingsreglene – spesielt i IF-serien (onsdagsseilasene). Det er nok en generell innstilling at under disse seilasene «er det ikke så farlig» da de anses som trening. Men selv om man «bare» trener – og kanskje spesielt da! – er det viktig å overholde reglene og faktisk ha det som en del av treningen!

🌀 **Å KUNNE KAPPSEILINGSREGLENE** gir deg en fordel i regattaen da du kan utnytte de til den egen fordel ved å posisjonere deg på en fordelaktig måte spesielt når feltet tetter seg til og det blir trangt om plassen – typisk rundt merkene.

I Kappseilingsreglene er det benyttet et sett med definisjoner som brukes i beskrivelsene her. Som eksempel sier noe at man skal vike – men formelt er uttrykket Å holde av veien!

HUSK OGSÅ PÅ REGEL 14 – UNNGÅ BERØRING!

Uansett om du har retten til veien skal du gjøre det du kan for å unngå berøring. Så se an situasjonen og prøv å forstille deg hvordan den vil utvikle seg fremover – unngå å seile deg inn i en situasjon det kan være vanskelig å komme ut av!

Det er som nevnt gjerne ved runding av merkene det oppstår situasjoner og da er det viktig å kunne reglene!

Er det mye vind så går ting fort og da er det viktig å være

trygg på vite hva som er dine rettigheter og når du har de – og når det er du som må holde av veien!

REGEL 18

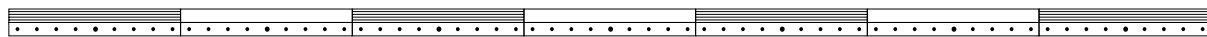
En klassiker er denne situasjonen ved toppmerket – også kalt kryssmerket - hvor en styrbord båt står opp merket mens babordbåten slår for å runde merket. Her er det viktig å kjenne til reglene – som er de som ligger under **18 Merkeplass**.

Hvor mange kjenner den – eventuelt kjenner den godt nok??

Regel 18 gjelder mellom båter når de er pålagt å holde et merke på samme side og minst en av dem er i sonen.

Og hva er så SONEN? Jo, sonen er en sirkel på 3 båt-lengder av den nærmeste båten fra merket. Siden alle IF'er har samme lengde blir sonens størrelse alltid den samme!

Når babordbåten stagvender (slår) for å runde merke må den være sikker på at det er plass nok til å kunne runde merket – ute å «forstyrre» styrbordbåten. Å «forstyrre» vil si at styrbordbåten ikke kan hold sin kurs.

men desto bedre mulighet for varierte legger, vind og strøm forhold, og ikke minst en kortere tur hjem på søndagen. Det legges nå til rette for en bedre samling etter seilasene forbeholdt seilerne og ikke midt i byen. KNS er lydhøre når det gjelder innspill fra oss som en stor entypeklasse, men likevel en liten båt i denne regattaens sammenheng. De stiller opp på vårt årsmøte for innspill fra oss i IF-klubben.

Høsten bød på mye fin seiling i serieseilasene. NM ble avholdt i slutten av august i regi av Bærum Seilforening med ganske friske vindforhold og totalt 7 seilaser over 2 dager. Vi hadde en hyggelig NM fest lørdag kveld. Vi

takker våre Svenske venner Anders og Per for at de nok en gang tok turen opp til oss for å seile. Vi ønsker gjerne flere Svenske båter velkommen til vårt NM. Når det gjelder resultatene viser jeg til våre hjemmesider www.ifklubben.no. Ellers vil dere kunne lese stemningsrapporter fra sesongens seilaser her i bladet.

John Erik Lyche NOR 75,
leder Norsk IF-båtklubb

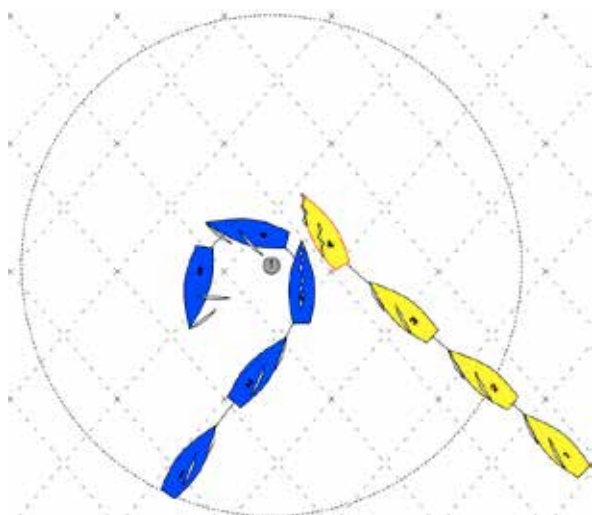

Bild 1

Dette er illustrert i disse to bildene:

I det første (bilde 1) runder blå båt merket uten at det er tilstrekkelig merkeplass så gul båt må løffe opp. Blå båt bryter regel 18.3 da, når en båt i sonen passerer vindøyet fra babord til styrbord halser og deretter står opp merket, skal den ikke forårsake at en båt, som har vært for styrbord halser fra den entret sonen, må seile høyere enn bidevind for å unngå berøring og den skal gi merkeplass hvis den andre båten blir overlappet på innsiden av den.

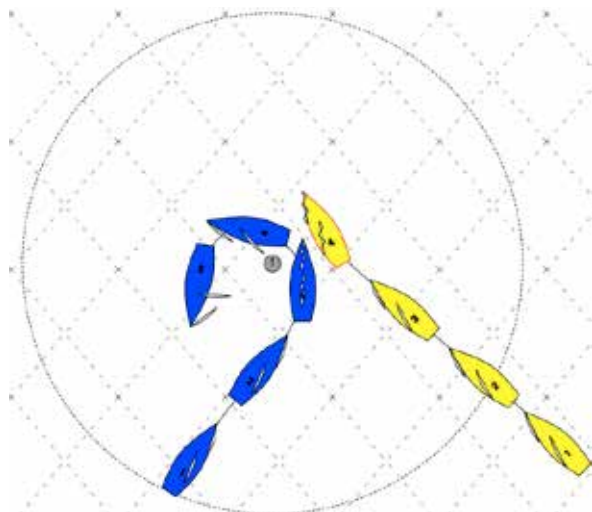
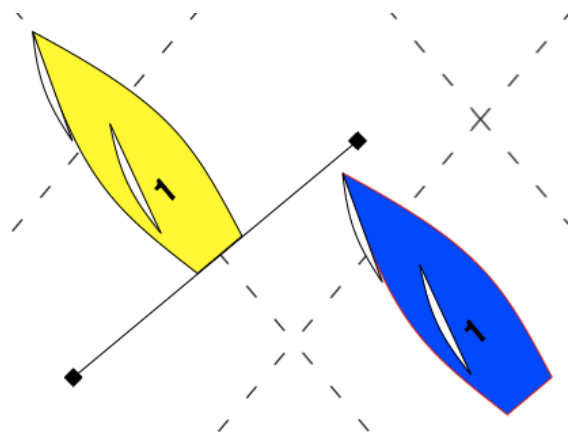
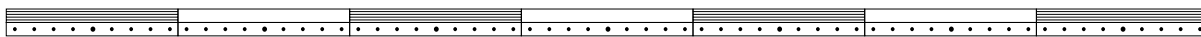
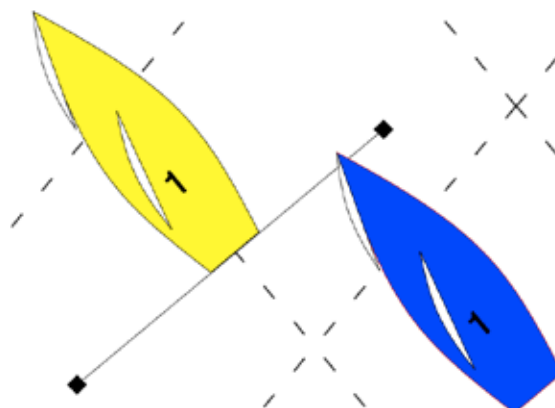

Bild 2

I det andre (bilde 2) kan gul båt holde sin kurs da det er tilstrekkelig plass til blå båt og ingen regel brytes! Men har båtene samme kurs – begge har styrbord halser – så skal den ytre båten gi den indre båten merkeplass og da må den holde av veien på en slik måte at indre båt kan passere merket uten problemer – regel 18.2.(a). Dette gjelder hvis de er overlappet, se figur. Er den ene båten klar aktenom når de kommer til SONEN skal den gi den andre merkeplass.

1. Klar aktenom

2. Overlapp

Dette gjelder både ved toppmerket og bunnmerket (lensemerket). Så hvis du ved lensemerket tar igjen en båt må du merke deg når det blir etablert overlapp da det styrer dine muligheter for rundning av merket!

Overlapp er når en del av båten (baugen) er over en tenkt linje på tvers av den andre båtens hekk.

NOEN STRATEGISKE OG TAKTISKE BETRAKTNINGER:

Det er ofte tett ved toppmerket, men du vil ikke seile noen ekstra distanse hvis du kan unngå det. Press kan gjøre morsomme ting med folk, og får dem til å gjøre feil i en regatta som de vanligvis aldri ville gjort på trening, når angsten tar overhånd. Hvis du bare får de "store" tingene riktig, som å få en god start, god båtåndtering gjennom manøvrene, og selvfølgelig få riktige laylines, så oppnår du sannsynligvis en god score!

MESTRE LAYLINES

Å mestre laylines handler ikke bare om å minimere avstanden du seiler til toppmerket. Dette er spesielt viktig i klasser som ikke flyr mot vinden (som IF klassen), hvor det er svært liten hastighetsøkning når du bærer unna et visst punkt.

Dessuten, fordi de taktiske alternativene dine kan være begrenset hvis du står for høyt, kan det hende du ikke kan gå lavt på kurs eller rekkevidde, eller hvis du må presse deg opp rundt merket, og du kan slite med å gå høyt hvis du trenger.

Hvis du leder, vil du at flåten bak deg skal følge deg til laylines, da dette begrenser muligheten for dem til å slå på topp deg. På denne måten får de ingen innflytelse på deg (sjansen til å få merkbart bedre vind, enten når det gjelder hastighet eller retning), og det er derfor det er så vanskelig å forbigå noen på kryss hvis du bare følger dem!

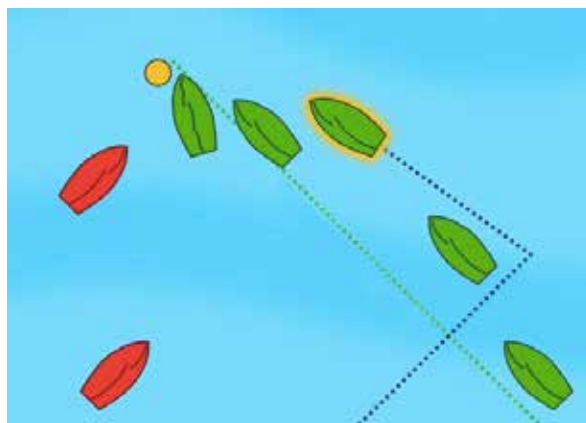
TOPPMERKET

Når du nærmer deg toppmerket, vurder situasjonen nøye. Hvis du forventer at andre båter slår på toppen av deg, eller du ser en annen mulig konflikt, bør du vurdere å gå litt over layline før du stagvender (slår). Denne strategien gir

en buffer mot forstyrrende båter og gir rom for justering i tilfelle et uventet vindskift.

Dessuten, hvis du ser at du overstår merket kan du falle av og nærme deg merket raskere og få muligheten til å hindre at babordbåter kan slå i le av deg - merk at dette må skje før du går inn i sonen! I sonen kan du ikke endre kurs for å påvirke en båt med rett til veien.

I overfylte felt kan det dannes risikable situasjoner, og det er vanligvis minst én båt som prøver desperate manøvrer, for eksempel et dobbeltslag eller prøver å presse seg rundt merket. Å ha muligheten til å gå opp og raskt navigere rundt denne situasjonen kan redusere avstanden betydelig mellom deg og konkurrentene som er tvunget til å slå unna for å unngå den.

Det er også viktig å huske at ved stagvending så må man holde av veien for alle andre båter inntil man igjen er på bi-vindskurs (seilene er fylt på nytt) – regel 13! Så planlegg

EN KAMP MED GULLMARSFJORDENS malströmmar

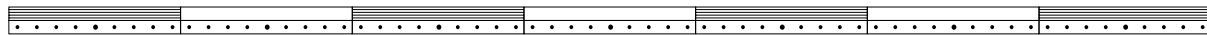
Dag noll på IF-SM var en sagolik sommardag. Lysekil är en pärla med bråddjupt vatten och vänlig klubb. Men det var en arbetsdag för den som inte var riktig förberedd. Dubbelvikta på knä i otroliga positioner har IF-seglarna tömt båtarna och burit bilbatterier, motorer, onödiga ankare och köksutrustning, klängt i masterna, dykt och skrubbat botten med cyklop bland brännmaneter och i mareld!

 TUNE-UP LOCKADE ALLA ARTON BÅTARNA UT på Gullmarsfjorden för att köra ett genrep. Och det var tätt, med kort bana och strömt. Perfekt tyckte team Ejdeling, Berg och Somhorst som knep plats 1, 2 och 3. Hela fältet hängde på och seglade snabbt och hade mycket nerver men skoj! Imorgon smäller det!

DAG 1

En vacker dag med stark midsommarsol gassade först skönt och sedan obarmhärtigt över ett fantastiskt startfält med 18 team i alla åldrar och olika erfarenhetsnivåer.

Vinden var svag med skift på 30 grader, därtill 2 knop ström och svall från livlig båttrafik. Lite som Liseberg och en utmaning att manövrera i. Två minuter efter att vi gjort

en fin andra start (trodde vi) märkte vi att vi ännu inte passerat startlinjen. Hela fältet drev bakåt i strömmen.

Dock! Vi hade vind och alla tuggade sig igenom banorna med enormt tålamod och järnvilja! Man slutar inte kämpa när man kan njuta av världens skönaste sport, kappsegling med IF-båt. Och kanske vinna en delseger till.

Resultatlistan visar tydligt att många hade tur och otur. Men mest ”tur” hade Göran och Anders Ejdeling tillsammans med Claes-Henrik Möse. Supersmarta vägval i malströmmarna vid Gullmarsfjordens tidvattensströmmar! Och många andra seglare imponerade!

Nu regnar det en skön svalka och då varje vattendroppe träffar ytan lyser mareld runt båtarna som gröna tefat. Coolt! Imorgon hoppas vi på mer vind!

DAG 2

Idag var vinden västlig och stabil. Strömmen var ostlig vilket åter tryckte oss bakåt vid starten och orsakade extra slag

vid kryssbojar och vida lärundningar. Alla seglade snabbt och om man slarvade med starten var det rökt sen. Men fick man till starten var det bara att glida vidare.

Många glada IF-seglare på hamnracet som egentligen ville segla mer. Imorgon hårdare vind. Nu på natten blåser det typ 15 m/s och det visslar fint från 18 IF-master på rad vid samma brygga. Och gnäller i fendor.

Det är en rejäl gunga, att sova i en IF i natt, i den för västan exponerade gästhamnen. Men alltid mysigt att sova i en IF. Imorgon får vi lite lugnare vind. 9 m/s säger prognosen.

DAG 3

En kraftfull bris som fick båtarna att rulla och skälva väckte de som sov i båtarna. Fulla av förväntan om hårda race med vackra IF:ar på rad i solglitter drog vi på sjöställ och skuttade upp till frukost i klubbhuset.

Sen började en lång väntan. Det blåste för mycket. Havet

i nordväst var vitt av brytande sjö. Nåväl, Lysekil är inte svårt att vara strandad i. Vi fixade med båtarna, tjtade på bryggorna och nya seglarvänner fann varann.

Klockan 12.30 sköts skott och flaggor hissades upp på signalmasten och det var klart att gårdagens sammanlagt sex seglingar var alla seglingar i detta SM.

Under jubel hyllades Göran Ejdeling med Anders Ejdeling och Claes-

Henrik Möse som guldmedaljörer. Det blev dopp för dem. Fin middag av LSS. Sedan mingel, sång och dans i klubbhuset hela natten lång. Ett fint SM avslutades på bästa sätt!

Nu har vi ett år att trimma och fin-slipa taktiken innan SM på Ekoln nästa år utanför Uppsala! Tack Lysekils segelsällskap och alla IF-seglare och vänner som gjorde årets SM till en oförglömlig seglarfest!

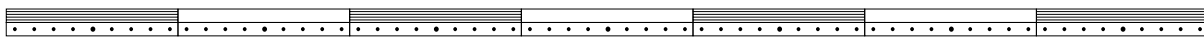
KARIN HÄRDING

BILDER

1. Tätt vid rundning.
2. Peter Teselius trimmar förstaget.
3. Mycket snabba seglare från OIF, Jakob med föräldrar Thörns. Snyggt jobbat!
4. Med hård vind rakt i aktern beslutades att vända på båtarna. Tetris i hamnen.
5. Lysekilsposten följde seglingarna.
6. Torsten Nordgren tidigt på plats inför SM.
7. Morgonbestyr på IF SWE 1722, Camilla Persson & Albin Tveitan.
8. Tre generationer i besättningen på IF SWE 2491, Fredrik, Lukas och Oskar Welander. Oskar lämnade oss sorgligt nog hastigt i höst.
9. Lysekil bjöd på underbara SM-dagar.

HVORDAN JEG FIKK FART PÅ BÅTEN NOR 142

Jeg er 77 år og er så heldig at jeg fortsatt kan glede meg over å utøve to spennende idretter og hobbyer - nemlig golf og seiling. Jeg pleier å si hverken i golf eller i seiling blir man noen-sinne utlært og nettopp det er fascinerende.

☀ Mine søsken og jeg fikk en seilbåt - en Killing av vår far da jeg var ca 6 år og jeg ble raskt glad i å seile. Å føle båten gli gjennom sjøen når jeg utnytter og mestrer naturkreftene samtidig som vinden kjennes i ansiktet - og enten solen glitrer smilende til meg eller forholdene er tøffere,

har seiling alltid gitt meg godfølelse og hjelper meg legge til side problemer og leve her og nå.

Jeg har nok en del sjømanns gener. Min farfar var en legendarisk los. Han fikk til og med eget avlukke i Mandal sjøfartsmuseum. Der ble det stilt ut medaljer og æresbevisninger blant annet fra den engelske kongen etter han hadde reddet mange britiske sjøfolk fra en holme og forlist skute med seilskuta sin. Det ble sagt om min bestefar, han kunne seile og navigere på øret. Min far Vilhelm Sten Edwardsen var losgutt hos sin far, og ble en av Norges beste IOD seilere.

Min beste plassering i seiling var en sølvmedalje i NM i med min venn Martin Grimnes i en Flying Junior da jeg var ca 17 år. Dessverre seilte jeg ikke aktivt noen år delvis fordi min 10 år yngre bror druknet i en tragisk seileulykke utenfor Åsgårdstrand og delvis fordi jeg fikk barn.

HVA SKJEDDE?

Min IF 142 var en familiebåt som jeg overtok på 2000 tallet, men først i år kan jeg si jeg har hatt suksess på regatta banen - selv om vi tidvis har seilt fort før. Høstens regattaer er imponerende med plasseringene 1. 2. 1. 7. (med havari) 4. 3. 2. 4. 2. og 1. Årets siste regatta var spesielt gledelig å vinne fordi i mye vind og sjø, klare vi å seile forbi Robert Bay i 128 under helt like forhold. Båten hans har vært den beste i IF klassen i en årrekke og han alltid seilt fortere enn oss i mye vind.

Hva skjedde hvordan fikk vi det til? Jeg tror det begynte da jeg sa til mitt mannskap Hanna etter en regatta i vår: «I år tror jeg båten kommer til å få premie.» Jeg sa det fordi

HMK SERIESEILASER 2024

☀ H.M. KONG HARALD VAR HELDIGVIS TILBAKE i aktivitet etter en omfattende infeksjon og rehabilitering. Båten måtte vi legge i havn et par dager i forveien, og fikk en bred 5m bås til disposisjon i KNS flotte bryggeanlegg. Vi var usikre på våre muligheter i denne 3 dagers serieseilas da vi ikke hadde hatt hellet med oss i vårens seilaser. Båten gikk godt, men Skipper's vurderinger var langt fra gode. På denne banen venter en kompleks start i et trangt sund og en regattabane som kan ha lunefulle vinder. Og det var det værvarselet sa - store vinddreininger og ustabile forhold. Dette var en regattabane vi tidlig fryktet, men etter hvert har sett sjarmen ved. Årets deltakelse var jubileumsdeltakelse - 40 år siden første gang! IF-klassen stiller med 10 båter og har start nr. 4 etter Knarr, men foran Snipene.

Dag 1 starter med 4 m/sek fra vest - 90 grader på startlinjen. En start ved startbåten er gull verd. Så får vi ikke startet startklokken og må gamble på tiden. Vi kommer i posisjon 40 sek for tidlig og NOR 30 benytter anledningen til å blokkere veien og jage oss utenfor startbøen. Vi må

rundt startbåten og ut igjen. Vi ser hekken på bakerste IF 200 m foran oss. Kåre mannskap er en ukuelig optimist og vi setter etter de andre med ambisjon om å ta igjen noe. Vi er klar over at værmeldingen har varslet 180 grader vinddreining, men hvordan vil det time for oss? Båtene foran oss går vest for å møte stående vind. Første Snipe som har tatt oss igjen faller ned mot øst og vi følger på. På utsiden av Gressholmen slår østavinden inn med god styrke. Vi skyter fart og ser resten av feltet stopper i le. Vi ser muligheten for å runde foran alle de båtene som startet foran oss. Der rundet første Snipe og så oss foran resten av feltet som kom i en stor klump. Vi valgte østlig led og gikk i frisk vind i mål i «ensom majestet» rett bak første Snipe. Båtene akter var så langt bak at vi ikke kunne gjenkjenne dem. Hyggelig var det å høre fra båten vi delte bås med at Asker båtene NOR 107 og NOR 75 kom på plassene bak.

Dag 2 skulle vise seg å være en fin dag med vekslende sydvestlig vind 4-6 m/sek. Start uret virket nå og vi fikk en fin start bak NOR-107 og hang på så godt vi kunne. Vi kunne ikke matche høyde og fart og falt akterut mot runding 1 før kursen ble satt mot Nesodden. NOR-128 lå hakk i hæl, men vi holdt unna til neste runding. NOR-107 gikk et stykke langs Nesoddlandet før kursen ble satt mot siste

året før var vi kun en sur plassering fra å få premie bade i NM og i IF serien. Hennes kommentar ga meg et tankekors da hun sa: «Jeg er ikke så opptatt å få premie, jeg synes det er mye kulere når vi seiler fortere og bedre enn de andre.» Dette ga meg et annet fokus. Nå stilte jeg meg selv spørsmålet; hva skal jeg gjøre for å seile fortere og bedre enn de andre?

DU MÅ TA DE RETTE VALGENE

Jeg synes regatta seiling er veldig spennende og givende. Noen gang tenker jeg både seiling og golf har mange likheter med livet selv og iboende i oss selv har vi en trang til å bli enda bedre - eller bli en bedre versjon av seg selv som det heter. I regatta som i livet handler det om å starte og komme i mål og så er det ferdig. Alltid handler det om å gjøre sitt beste og du får kun en sjanse. Du må ta de rette valgene, gjøre de riktige tingene, du må tørre både å vinne og å feile. Både i livet selv og på regatta banen handler seg om å holde fokus på hvor og hva du vil og du må skjønne konsekvensene av det du gjør eller ikke gjør, gir resultat. Du kan ha flaks eller uflaks, men alltid er suksess helt opp til deg og mannskapet. Etter Hannas kommentar fikk jeg en annen holdning. Jeg begynte å tenke hvis jeg gjør som jeg alltid har gjort, blir jeg i hvert fall ikke en bedre seiler. Jeg begynte å eksperimentere litt og YouTube filmer om seilføring og og skyformasjoner. Lærte blant annet om «No go soner,» Eksperimentere med trimming og skjøtepunkt for genoan og kom frem til at i lite vind var det best å seile med indre haling mens ytre var best i mye vind. Justerte

med skjøte punkt mer fremover og bakover enn jeg hadde gjort før og ga mannskapet beskjed «Se på seilene!».

Til slutt fikk jeg laget sjekk punktlistene under forskjellige forhold til å sjekke før hver regatta - liksom flykapteiner plikter å gjennomgå et sjekk punkt listeskjema før de starter flyet. Det finnes mange variabler og trimme muligheter i seiling og vanskelig å huske og ha kontroll på hva som er best når det blåser lite, middels eller mye og om det er flatt vann eller mye sjø.

Gjennombruddet vårt kom kanskje i en regatta der vi startet helt sist fordi vi ble presset av linjen. Åpenbart hadde vi seilene optimalt innstilt for forholdene akkurat der og da. Jeg sa til mannskapet, «nå går vi bra». På Facebook var den en konkurrent som skrev en kommentar: «142 startet helt bak, men seilte forbi hele feltet. Det var imponerende og spektakulært.» Takker for kommentaren, Bendix, det ga oss selvtillit og økt tro på at vi kan, bare vi prøver. Sesongen er over og konklusjonen er, jeg har seilt alt for lite. En gang spilte jeg golf med en danske som visstnok hadde vært verdensmester i OK jolle seiling. Han hadde vært fast mannskap hos en av verdens beste seilere gjennom tidene: Poul Elvstrøm. Han fortalte meg Poul ofte tok med mannskapet sitt og seilte med dem i fullt fokus i en time utover havet og så tilbake. Ikke rart det ga resultater.

Til slutt vil jeg takke mitt dyktige mannskap Nina og Hanna, alle hyggelige konkurrenter og ikke minst de som både drifter klubben og gjør en glimrende jobb slik at vi kan glede oss over regatta seiling hele sesongen.

BJØRN EDWARDSEN NOR 142

runding syd for Husbergøya. Vi fulgte etter. NOR-128 hadde slått tidligere ut i fjorden for å få fri vind. Etter en stund ser vi NOR 206 kommer i stor fart bak i lo. Vi skjønner han har hatt fordel av innover-strømmen langs Nesoddlandet. Vi går ut og møter, men vi kommer bak og runder som nr. 3. På lensen opp mot mål har vinden snudd til sør-øst. NOR 107 går ut i fjorden mens vi to andre holder østlig kurs. Sakte og sikker spiser vi oss innpå NOR-107 som jibber og seiler inn for å møte oss to. Vi aner i samme øyeblikk at vinden dreier vestlig og jibber og kommer oss opp i tet. Vi har tatt igjen Knarrfeltet og forsøker å jobbe oss forbi en Knarr. En kamp som fanget vår oppmerksomhet og gjorde at vi kom i mål som nr. 3 etter NOR 107 og NOR 206. Tilbake i båsen kunne vi sammen med NOR 107 konstatere at det fremdeles var to Askerbåter i tet, men rollene var snudd.

Dag 3 startet med lignende forhold. Vi timet tiden til start ved startbåten perfekt og skled ut i tet. Vi falt ned mot bøyene ved Lindøya og gjorde oss klare til å slå ut fra land slik båtene foran hadde gjort. Men plutselig fikk vi løft og skled ut sundet uten et slag. Vi tok igjen Knarrfeltet ved runding av merke 3 ved Husbergøya og tråklet oss etter beste evne mellom båtene. Runding med en Knarr på innsiden var til

å leve med og vi valgte igjen å gå østlig side av fjorden, men passet på at NOR-75 og NOR-142 ikke skulle komme oppå oss. Vi hadde alle våre Knarrer å kjempe med innover, men klarte å holde avstanden. I dag seilte vi inn uten et eneste slag, kun en jibb ved runding. Dette var for oss 3 dager da det meste klaffet og vi kan se mer optimistisk på resten av sesongen. Vi begynner å like disse utfordrende forholdene i Bundefjorden.

HILSEN, TROND OG KÅRE I NOR-153

Vinnerne Trond Aasland og Kåre Kurås sammen med kong Harald.

LÄR DIG SPLITSA DYNEEMA OCH TILLVERKA TRIMFUNKTIONER FÖR IF-BÅTEN

I BÖRJAN AV ÅRET HÖLL VI PÅ VIF EN KURS i ämnet splitsa Dyneema i Långedrag's Segelsällskaps klubbhus. Bakgrunden var att vår båt, SWE 1722, behövde nya och förbättrade trimfunktioner och valet föll fort på Dyneemalina som är stark och lätt att lära sig splitsa. Med Dyneemalina utan mantel kan man enkelt splitsa öga i båda ändarna i rätta längder och själv bygga bra trim med hjälp av lämpliga block. Vidare är Dyneema utmärkt att tillverka mjuka schacklar (Soft Schackle) och ersätta stålschacklar med ombord. Under resan med detta fick jag frågan om jag ville hålla kurs och dela med mig av mina erfarenheter.

Från vår hemsida finns mycket bra information på hur trimfunktioner bör byggas vilken utväxling som krävs. North Sails triminstruktioner är en bra bas och på forumet kan man hitta mycket information om hur det har lösts på olika båtar. Samtidigt är det bra att kika på och diskutera med andra IF-seglare hur man gjort och inte minst varför.

VILKA VERKTYG BEHÖVS FÖR ATT SPLITSA DYNEEMA?

Kursen utgick ifrån att vi genomgående använder 4 mm Dyneemalina vilket då ger att:

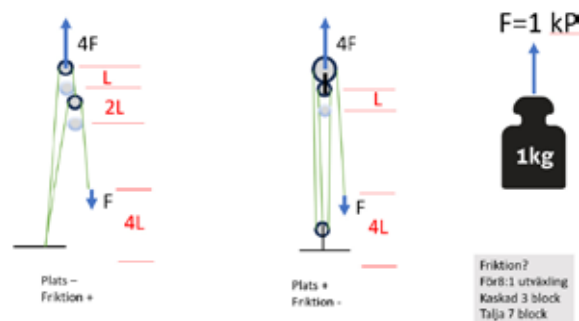
- en 4 mm så kallad Selmanål är ett måste
- en D-splicer underlättar arbetet men är inte ett måste
- riktigt vass kniv eller sax
- tejp i olika färger är bra
- taglingsgarn och nål

Utöver ovan nämnda behövs en bra "app" med splitsinstruktioner. Vi utgick från "rope splicing" från Premiumropes. Men det finns från ett flertal tillverkare.

UPPLÄGG PÅ KURSEN

I grunden var det fyra delar. Välja talja eller kaskad för respektive trim, splitsa omantlad Dyneema med öga i båda ändarna, mantlad Dyneema med öga i änden samt splitsa mjuk schackel.

1) Arrangera trim med en talja eller i kaskad? Generellt kan sägas en kaskad är att föredra då det ger färre block

Till vänster kaskad och till höger en talja. Båda med 4:1 utväxling.

och då mindre friktion men kräver mer plats. En talja passar bra då det är mindre gott om plats eller en kombination med till exempel en hanfot plus en talja.

2) Splitsa en bestämd längd Dyneema utan mantel med öga i båda ändarna. I till exempel en akterstagsträckare som bör ha 16:1 utväxling i kaskad behövs då fyra i olika bestämda längder.

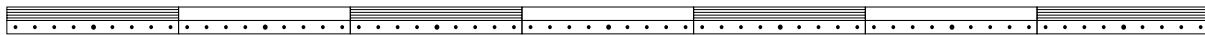

3) Splitsa öga i Dyneema med mantel. Här kan man splitsa ett öga av kärnan och sedan göra en tagling som låser manteln. I exemplet med akterstagssträckaren ovan kan man då med fördel använda mantlad dynema i den sista linan som är halände.

4) Splitsa mjuk schackel (Soft Schackle).

"Apparna" har bra instruktioner för hur man splitsar mjuk schackel men att göra en så kallad diamantknot (eller soft schackle knot) kan vara lite pilligt. Rekommenderas att man tar två grövre linor och tränar innan. Nu kommer tejp i olika färger till användning för att hålla isär ändarna.

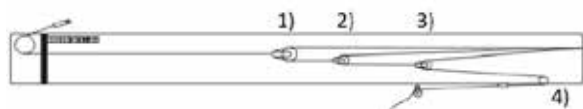
TILLÄMPNING (UTVÄXLING ENLIGT NORTH SAILS TRIMINSTRUKTIONER)

Akterstagsträckare rekommenderas 16:1 utväxling.

Är helt given för en kaskad och lätt att tillverka om man mätt upp längderna. Sedan bör man se till att den kan nå i sittbrunnen med dubbelkommando som på IF-båten Glenn af Göteborg.

Bomuthal rekommenderas 8:1 utväxling. Kan placeras helt inuti bommen med kaskad och en genomföring enligt North Sails instruktioner.

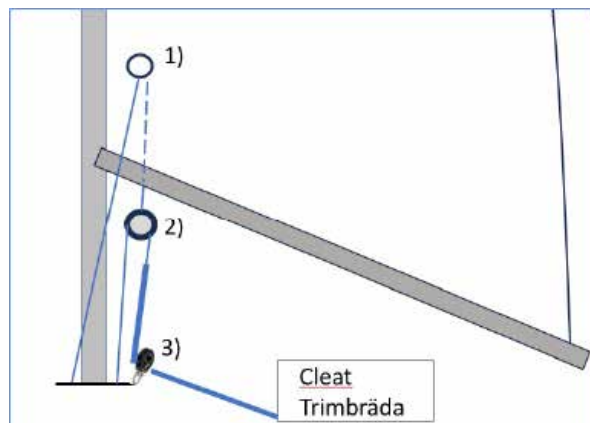

Kick rekommenderas 8:1 utväxling. Kan utföras i kaskad från mastfoten så att läget av bommen inte påverkar kicksträckningen.

Nedhal (Cunningham) försegel rekommenderas minst 6:1 utväxling. Nedan, arrangerat med 8:1 utväxling. Två block i kaskad på däck plus en dubbling genom halshornet och fäst vid däck. Sista linan är mantlad Dyneema framdragen till sidan på ruffen via fotblock.

Cunningham till storseglet rekommenderas 3:1 utväxling. Nedan, 4:1 med lina genom Cunninghamöljetten och nedåt samt fäst med softschackel vid mastfoten.

Suggor till spinnakerskot/gaj Lågfriktionsring insplitsad i kärnan till dubbelmantlad Dyneema med tagling.

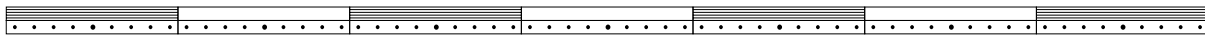
KURSUPPLÄGGET

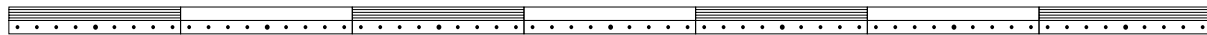
Ingen utvärdering genomfördes men jag tror att kombinationen, lära sig splitsa Dyneema och tillämpning med att bygga bra trimfunktioner för att förbättra båten, skapade intresse. Flera av kursdeltagarna blev inspirerade och har nu byggt både akterstagsträckare och bomuthal i bommen med egensplitsad Dyneema.

TOM TVEITAN SWE 1722 LABAN

VIF-medlemmar på kursen som hölls vid tre genomgångar från januari till mars 2024.

MED IF PÅ TUR I Oslofjorden

OSLOFJORDEN ER 107 KILOMETER LANG og strekker seg fra Oslo til Langesund. Bare i indre delen er det 63 naturhavner, mange ankringsplasser og gjestehavner. Dette er mye å velge i for nybegynnere og det store spørsmålet kan være om man skal velg å ligge på svai eller finne seg en fin havn.

Å ligge på svai er fint, og med en IF som er godt utstyrt med fasiliteter for å lage mat, badetrapp, och gode madrasser å ligge på går det veldig bra. Imidlertid så var vi som tidligere beskrevet nybegynnere så vi valgte en trygg havn.

LITT SKREKKBLANDET FRYD

Det hadde vært en hektisk arbeidsuke og en av de beste tingene å gjøre er å dra på seiltur. Solen skinte og det blåste cirka 5 m/s, kanskje litt lite vind, men vi hadde helgen for oss og ikke noe vi måtte rekke. Det var med litt skrekkblandet fryd vi la ut fra Dronningen. Der går Bygdøyfergen, Nesoddbåtene og kanskje et lasteskip pluss alle andre i Oslo som ville ut for å nyte det fine været - både seilbåter og motorbåter.

Når man kommer seg forbi Dyna fyr er mye gjort, da «åpner» fjorden seg og det er mye større plass for alle. Vi satte seil, farten var ikke så stor, men vi satte kursen mot Sætre i Asker. Sætre ligger ved sjøen på vestsiden av indre Oslofjord cirka 45 kilometer fra Oslo.

Vi hadde ikke bestilt plass i havnen, men akkurat den helgen var det mye ledig og det var lett å legge til. Be-

talingen ble gjort via en betalingsautomat og der skulle vi tilbringe helgen.

VAKKER HELG

Det ble en vakker helg med en solnedgang som farget himmelen i nyanser av rosa og orange og småfisk som spretter rundt båten. Da er det ingen ting som er så fint som å sitte på dekk etter et kveldsbad og en god middag og bare nyte naturen. Når man ligger i en havn, er det også fint å kunne utforske stedet man er på. Sætre er et lite tettsted med et idyllisk sentrum rett ved havnen. Der er det butikker og noen restauranter som kan være en fin avveksling i stedet for å lage maten selv i båten. Det er dessuten også godt å strekke litt på bena når man tilbringer mesteparten av tiden i båt.

MAN BEHØVER IKKE DRA SÅ LANGT

Vi seilte tilbake i sol og på lens med en god følelse av frihet og fornyet eventyrlyst. Det er så mange fine steder i Oslofjorden at det er umulig å velge hvor det beste stedet er. Vi har alle ulike preferanser og man må derfor se etter det man selv liker, og hvilke behov man har. Uansett er min erfaring at man behøver ikke dra så langt for å få en fin opplevelse med IF-en.

Ønsker alle mange fine opplevelser både med regatta og turer.

Et lite Færderresymé

IF Nor-9 er en familiebåt som seiles av tre generasjoner. Bestefar er andre styrmann og taktiker, 84 år ung. Hans datter og min mor er genoatrimmer. Selv heter jeg Thomas, er 29 år og skipper. Senior har i løpet av et langt seilerliv seilt mye regatta, blant annet i Soling, Knarr og H-båt. Hans gode humør, konkurranseinstinkt og seilerfaringer kommer godt med når vi er utpå.

🌀 **Forberedelser.** Vi seiler en oppusset IF fra 1971. Den ble møysommelig vasket og gjort "Ship Shape" ukene før startsignal. Målet var å ha en så ryddig og lett båt som mulig, men selvfølgelig innenfor klasseregler på utstyr og vekt. Båten er rigget uten rekkestøtter, genoa på furlex og storseil med ferdig montert første rev. Dette forenkler redusering av seilføring og gir mye bedre sikt i le! Rullegenoa er kanskje et litt lite forseil i svake vindforhold, heldigvis var da den stabile brisen på Færden i år perfekt for vårt seiloppsett.

Provisianering. Her er det mor, den mellomste i familien som briljerer. Før avgang blir det smurt deilige sandwicher med forskjellige ost og kjøttpålegg, hjemmelaget nachos eller pizza kommer ut av luka som middag utpå kvelden. I tillegg er det en lang tradisjon i vår båt med å spise konsentrasjonen med en Kvikk Lunsj-sjokolade, spesielt siden bestefar jobbet på Freiafabrikken i over 40 år. Denne kommer godt med utover nattetimene sammen med en kopp varm og sterk kaffe.

PULSEN STIGER!

Starten går og pulsen stiger! Klasseflagget er festet i akterstaget og vi kaster loss med kurs mot startområdet på en finfin fredag i juni. Det er alltid puls før Færderstart! Hektisk som alltid, hvor man seiler sikksakk mellom Ekspresser med ivrig mannskap, konkurrerende IF'er og andre større båter. Tilskuere står på Aker brygge og tar bilder. Fokus for før start er å unngå farlige situasjoner, planlegge plassering på linja, holde fart og ha rolig stemning i båten.

Kryss mot Slemmestad og stabile forhold. Starten gikk 14:40 og vi var et stykke bak de første IF'ene over linjen. Målet i starten var da å sikre fri vind og tenke raskeste vei mot Slemmestad for å innhente feltet foran siden i lå et stykke bak hovedfeltet ved runding. Det var meldt stabile vær-/vindforhold og vi valgte ikke å tenke for mye på strøm i frykt for å miste konsentrasjonen på seiling og båtfart siden vi lå litt bak. Det var god vind og medstrøm. Vi ville forbi Drøbak før strømmen snudde kl.19:00.

Neste leg var Drøbakssundet, mange Færderhistorier har opphav i dette området. Trangt, mye trafikk, styrbordbåter og masse action, eller paniske manøvrer i motstrøm og vindstille. Neida, vi fikk en kremseilas. Brisen fra sør var i år til tider nokså frisk og det var både krevende og givende for oss med mange fine IF-fighter, vi seilte til tider veldig tett på mange IF-konkurrenter og det var utrolig gøy å se hvordan vi kunne treffes igjen på kloss hold etter 20 stagvendinger og flere nautiske lengre ut i fjorden. IF'ene seilte veldig jevnt, dette var kanskje den mest spennende delen av seilassen.

Kveldsmørket og Jeløya treffer vi omtrent samtidig. Kurs

ble lagt øst i fjorden, langs Jeløylandet rett mot Gullholmen for kortest mulig vei mot Mefjordbåen. Her hadde vi en veldig spennende fight med den gule IF Nor-222, Team Bananas! De pustet oss i nakken og holdt tett følge med oss. På denne etappen dreide vinden mot øst og ga oss en rask slør videre etter passering av Gullholmen fyr. Her følte vi at vi fikk god trim i båten. Her kommer 84-åringens harde hode inn, han ser veldig dårlig om natten, likevel så er han som alltid like opptatt av å kontinuerlig trimme seil. Rundning Mefjordbåen og ny kompasskurs ble satt mot Torgersøya. Innseilingen til Tønsberg og mål er krevende nok til at man skjønner at man må holde full konsentrasjon for å seile raskt og samtidig navigere riktig. Vinden ga oss lens siste del inn mot mål og kunsten var å seile raskest mulig inn til linje og på riktig side av staker, bøyer og grunner.

EN SLITEN, MEN VELDIG FORNØYD LITEN FAMILIEBÅT

Vi er i Mål. Vi skimter arrangørene som står på land og noterer tider, vi lyser opp 9-tallet i storen og målgang ble vel noen få minutter over kl. 03:00, Vi er i MÅL hvasket vi med letthet til hverandre! Selv om det er bekmørkt er stemningen det motsatte, herlig også at det er null skader på båt og mannskap. Etter litt travel båtlogistikk under passering av broene, lå vi trygt fortoyd og inntok ankerdrammen litt over kl. 04:30. Da var vi en sliten, men veldig fornøyd liten familiebåt.

HYGGE PÅ BRYGGA.

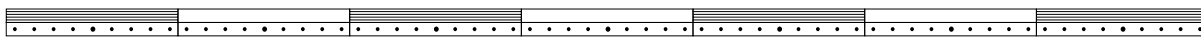
Når vi ikke så noen andre IF'er som hadde kommet før oss, så kom antagelser om seier snikende. Det tok likevel ikke mange minuttene før alle IF'ene som fullførte lå trygt fortoyd ved siden av hverandre. Vi skjønte at dette har vært jevn seiling, samtidig ble vi gratulert av masse gode seilere!

Vi fant raskt tonen med alle de andre IF-seilerne! Tønsbergs koselige havnepromenade ga oss også en god start på lørdag formiddag. IF-praten satt løst med hyggelige seilere hvor vi også ble invitert på tradisjonsrik Færdermiddag med IF-klubben. Her var det smakelig og sterk indisk mat i veldig godt selskap. For oss var det stemningen mellom de hyggelige menneskene som var den beste opplevelsen denne kvelden.

Færderseilassen 2024 var gjennomført og vi i Nor-9 vil si tusen takk for god matching på regattabanen og flere hyggelige bekjentskap! For oss ble det en stor milepæl og et herlig familieminne. Jeg drømmer også om å seile en Færder når jeg er 84 år ung. Kanskje blir det i en IF?

Vi sees på sjøen!

THOMAS H. SVENDSEN, SKIPPER NOR-9

”Tio meter vid Dröbak”

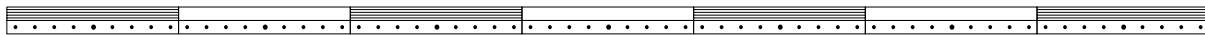
Oslofjorden

KAN MAN SEGLA DÄR?

Javisst kan man det! Oslofjorden eller egentligen de tre delarna Yttre och Inre Oslofjorden samt Bunnefjorden är mycket trevliga seglingsvatten. Den yttre delen skiljs från den inre genom sundet vid Dröbak och i norr rundar man Nesodden för att mot sydost komma ner i Bunnefjorden. På dessa vatten är båtlivet med kappsegling och nöjessegling en stor fritidssysselsättning. Det finns gott om små gästhamnar i båtklubbar eller samhällen och en mängd naturhamnar att besöka.

MEN KAN MAN VERKLIGEN SEGLA DÄR? Det går utmärkt och jag har tillsammans med min nära vän och rorsman Anders Ewert återkommande varje år sedan slutet av åttiotalet seglat Norska mästerskapen för IF-båt på dessa vatten. Anders och Mikael Henriksson tog sig till Oslo för att segla NM för IF 1989, då seglarna i Norska IF-klubben hade beslutat sig för att göra NM till ett öppet mästerskap.

Det vill säga att även seglare från andra länder gavs möjlighet att delta. Anders och Mikael blev mycket väl mottagna av Vestfjordens sejlforening och fick en lånebåt. De hade med sig egna segel och satte i gång med att trimma riggen. Väl ute på vattnet så seglade de väl och tog hem mästerskapet. IF-klubben hade då fått sina två första svenska Norgesmästare. Året därpå deltog jag tillsammans med Ture

Weimen och Gunnar Nergaard i seglingarna, så plötsligt var det flera svenskar på banan.

Under ett antal år så seglade ett flertal besättningar i lånebåtar och antalet startande låg uppemot trettio båtar. Då började seglingarna på fredag eftermiddag och fortsatte sedan under lördag och söndag. Det hände ofta att vi som kom från Sverige låg ute vid banområdet i god tid innan start men utan att det fanns en enda norsk båt i sikte. Plötsligt kom startfartyget ut ur ett av sunden och samtidigt började det dyka upp IF-segel i alla väderstreck. Tio minuter före utsatt start var alla samlade och seglingarna kunde genomföras. Det tog ett tag att vänja sig vid detta.

LUKKET IGEN

De svenska framgångarna fortsatte och det var allt som oftast en eller flera svenska båtar bland medaljörerna. Men konkurrensen hårdnade också, de norska seglarna blev allt svårare att slå. Likväl så var det ofta så att Anders tillsammans med sina pojkar eller andra gästar, och jag som nu seglade med Mikael hamnade högt upp i resultatlistan. Till slut bestämde sig det Norska Idrottsförbundet eller om det kanske var Norska Seglarförbundet för ett ”lukket mästerskap”, i den mening att endast de som är norska medborgare eller under större delen av året bor i Norge kan bli medaljörer. Men att vinna regattan är tillåtet för alla deltagare!

NYA VÄNNER

En mycket stor anledning till att Anders och jag fortsätter att segla IF i Oslofjorden är den sociala miljön som IF-klubben utgör. Många vänner som man kanske bara träffar ett par dagar om året men om det sker i 35 år så blir det också lite mer än bara tillfälliga möten. Man lär känna varandra mer och mer. Återseendet och välkommandet när vi kommer upp till Oslo eller någon av de andra platserna där seglingarna går är mycket gott. Mästerskapen har genom åren avgjorts på flera olika platser och vi har seglat på större delen av inre Oslofjorden och även i norra delen av Bunnefjorden. Det börjar snart kännas som hemmavatten.

Anders Ewert

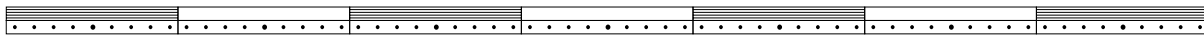
Förutom att segla NM så har jag också haft glädjen att få segla både Kongens serie och Faerden, för de mesta på norska båtar men även Faerden med helsvensk besättning. Faerden med Hilde Thoresen och Ashley Booth samt både Faerden och Kongens med Terje Johannesen. Att efter målgång i Horten och senare Tönsberg efter en hård Faerderseglat samman med övriga besättningar snackas lite är inte alls dumt.

HUR GÖR VI EGENTLIGEN?

Anders och jag seglar med lånebåt som vi med stor hjälp av styret i IF-klubben får tillgång till. Under åren har vi trimmat och seglat ett stort antal norska IF-båtar, utan tvekan fler än någon annan IF-seglare i Norge, så vi känner väl till standarden på båtmaterialiet. Och det varierar kan man säga. Men egentligen inte mer än att man med ett par timmars bärande och släpande av diverse olika prylar som ligger i båten kan få den hyggligt lätt.

Sedan behöver vi oftast trimma riggen för att få den inställd då som vi vill ha den när vi seglar, rätt mastlutning och rätt ansatt rigg. Kanske lösa någon form av krängband för att sitta säkert då det kan bli riktigt friska vindar på fjorden. Det händer att vi ligger i stiltje mitt på fjorden medan det ”står tio meter vid Dröbak”. Efter någon timme behöver vi krängbanden för då har dessa tio meter kommit in till startplatsen.

Det som vi kan ha störst bekymmer med är botten med varierande grad av beväxning, och ibland får vi lösa det med borste iklädd våtdräkt på grunt vatten, ibland så går det att lyfta och spola av. Med tejp, några schacklar och

snörstumpar brukar vi sedan lösa det mesta som uppkommer. Årets segling 2024 hade vi inga större arbeten att göra. Vi lyfte ur två flytvästar som Jan Christian och Bendix Jörgensen lämnat, satte på våra segel och sedan var båten klar för start. Ibland har vi tur, stort tack!

NM 2024

Anders och jag kom upp till Oslo på fredag lunch och tog båten från Blommenholm Båtförening ut till Yttre Vassholmen där vi tillbringade eftermiddagen i gott sällskap tillsammans med Jan-Erik Stensrud. Samtidigt drog stormen in över fjorden med en kraftig höjning av vattennivån. Tredje gången på fyrtio år med så högt vatten sade Jan-Erik.

Men till lördagens seglingar hade vinden lagt sig och vi kunde starta i bra väder och god vind. Vi började med en andraplats, därefter en fjärde och en femte. Det kändes ganska bra, vi seglade lugnt och tog våra beslut utan större diskussioner som vi brukar. Och båten var det naturligtvis inget fel på.

Söndagen började med en förstaplats som senare visade sig vara viktig i sammandraget. Vi missade dock starten i den sista seglingen fullständigt och kom väl i väg som näst sista eller sista båt, men då kan det bara gå bättre.

Svenskarna på yttre bryggan i hårt väder.

SWE 222

Hög koncentration, bra slag, rätt vägval, fin läns, goda rundningar och i mål som femte båt. Och en hyggligt god känsla i kroppen hos oss bägge. Med serien 1, 3, 2 och 5 i söndagens seglingar så slutade vi efter borträkning av en segling på samma poäng som Marius Mowe och Eivind Nygaard i NOR 206. Men vi hade en 1:a plats som bästa och de en 2:a plats som sin bästa. Så vi vann NM-regattan! Marius och Eivind tog hem guldmedaljen och blev Norska mästare!

Efter prisutdelning så blev det transport av båten till Blommenholm och bilen hem till Göteborg. Kommer vi tillbaka för att än en gång segla på Oslofjorden? Den frågan har vi ställt oss de senaste tio åren men svaret har alltid blivit – Javisst! Och det beror mer och mer på det goda mottagandet och den sociala samvaron i samband med seglingarna.

Tack för att ni en gång beslutade om ett öppet NM!

PER OSVALDS OCH ANDERS EWERT, SWE 222

♣ Dagen innan regattan startade bjöds det på mycket hårt väder på Oslofjorden med en höjning av vattennivån på en meter.

♣ Efter åt var det sedvanlig NM-fest.

♣ Men lagom till seglingarna började så hade vinden lagt sig och förhållandena var goda. Anders Ewert och John Erik Lyche vid väntan på prisutdelningen.

Här ser vi medaljörerna, Marius Mowe och Eivind Nygaard i mitten, Kristen Thorp och Robert Bay till vänster samt Björn Rud och Dag Backer till höger. Men vem vann då regattan? Jo, det gjorde Anders Ewert och Per Osvalds. ▼

LIDINGÖ RUNT STARTADE SEGLINGSSÄSONGEN 2024

LIDINGÖ RUNT ARRANGERADES FÖRSTA gången i maj 1949 som en mindre klubbävling för medlemmar i LSS och klubbar som var anslutna till Lidingö Båtförbund. I år seglades Lidingö Runt för 75:e gången.

I år seglade vi ovanligt tidigt, redan 4 maj i plötslig sommarvärme, efter att kylan hade släppt sitt grepp om Stockholm. Vindarna var nästan obefintliga. Det blev en uppskjuten start vid Lidingöbron och en avkortad bana med målgång vid Bosön. Jag seglade med Lotta och Ulrika på SWE 2132 Nerthus. Vi hissade spinnackern vid starten

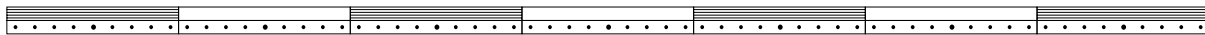
och följde Lidingölandets sida. Vi gled sakta och fick en fin ledning i den svaga brisen. Vår konkurrent SWE 1201 Felix med Hanse Thorslund vid roret valde att segla på Värtansidan, och fick en fin halvvindslör med bra tryck i spinnackern. Den starkare vinden nådde aldrig oss så det var bara att fortsätta kämpa på resten av banan. Hanse med besättning fick en vinst i SRS klassen och en fin femte plats i totala listan bland cirka 50 startande båtar. Hatten av och grattis till SWE 1201 från SWE 2132.

TIINA ANDERSSON

SM 2025 I EKOLN

VI HAR GLÄDJEN ATT BERÄTTA att SM nästa år hålls i sjön Ekoln igen den 25-27 juni och arrangeras av Uppsala Segelsällskap. Där får förvånade västkustbor tampas inte bara med vridande lokala vindar och listiga OIF:are utan även med näckrosor kring båtarna. På kvällarna blir det gemytliga after-sail med stockholmska skepparhistorier. Låna, köp eller traila en båt, du vill inte missa detta. Välkomna!

OSTKUSTENS IF-BÅTKLUBB

RUNE LAGERQVIST AVLED I DECEMBER 2023 i en ålder av 81 år.

Rune föddes 1942 på gården Tångerda i Vetlanda och där växte han upp. Han bosatte sig senare i Sollentuna och arbetade aktivt inom Stockholms stad med att vara delaktig och planera stora globala evenemang som till exempel Ryttrar-VM på Stockholms stadion samt en konsert med Tina Turner på Ericsson Globe i Stockholm år 1990. Rune återvände till sitt barndomshem Tångerda tillsammans med frun Annica de sista åren.

Rune köpte sin nyttillverkade IF-båt SWE1825 FeiYen 1974. Christer Johansson köpte också en IF samtidigt och tillsammans trimmade vännerna sina båtar, för att få bästa fart och höjd. Han hade sin båt under många år i Segelsällskapet Vega, Ekshagen i Stockholm.

Rune seglade sitt första SM år 1986 i Kalmar och det blev åtskilliga tävlingar både inom Stockholmsområdet och på SM-nivå under åren som aktiv.

Rune hade tidigt tankar om samarbete och främjande inom IF-förbundet. Han skrev bland annat ett förslag om att seglarna på ost- och västkusten skulle kunna byta båtar med varandra för att få nya erfarenheter och uppleva nya seglingsvatten.

Han blev sekreterare år 1988 och två år senare valdes han till ordförande för Ostkustens IF-båtklubb, OIF. Under hans ordförandeskap hände mycket inom OIF. På båtmässan i Älvsjö hjälptes styrelsen åt med att bemanna montern, berätta om våra vackra båtar och höra historier från vuxna män och kvinnor som hade fina barndomsminnen av familjens IF-båt. Många nya medlemmar värvades också på mässan, och det genomfördes olika träningsseglingar, pubkvällar och studiebesök. Rune lånade frikostigt ut sin egen båt till andra IF-seglare om han inte hade möjlighet att kappsegla själv.

Ett stort tack Rune, för allt du har gjort inom IF-båtförbundet. Vi är många som minns dig med glädje och värme för din vänlighet och generositet som person och seglare.

TIINA ANDERSSON OIF

SYDSVENSKA IF-BÅTKLUBBEN

SOM TIDIGARE HAR ÅRETS KAPPEGLINGAR i Sundet genomförts som respit på klubbnivå och entypsseglingar på bana har saknats. Den lilla aktivitet som förr om åren har pågått, i Greve i Danmark, verkar helt ha upphört och det danska klassförbundet verkar också ha upphört att existera som aktivt förbund. Resterna av det danska förbundet i form av en Facebook-grupp har utvecklat sig mer åt en marknadsplats för IF-båtar och IF-ryllar.

Återväxten i den sydsvenska regionen är fortfarande besvärande låg. Antalet svenska medlemmar i SSIF har under året minskat med 11, från 63 till 52 och de utländska från 11 till 8. När man säljer sin båt verkar det som om det är sällan som medlemskapet följer med i affären. Vi uppmanar därför våra medlemmar att, när man till slut bestämmer sig för att skiljas från sin älskade IF, lägger med några goda ord om förbundet och SSIF till den nya ägaren och berättar om alla fördelar som det ger att vara med. Och finns här dessutom ett personligt entypsmåttbrev, rekommendera gärna att få det överfört till ny ägare.

På Lagunen i Malmö genomfördes 16 delseglingar i klubbens Onsdagscup. De 12 bästa seglingarna räknas för klubbmästerskapet. SWE 829 är allena IF sedan flera år, och båten kom i år tvåa i klubbmästerskapet. Dessutom seglade man en Höstcup under tre lördagar, där SWE 829 stod som totalsegrare och satte därmed också avtryck med en överlägsen delseger i den sista seglingen som genomfördes i extrem lättvind. Det finns ju fler IF-båtar i klubben på Lagunen och i Malmö Det skulle vara trevligt att se några fler IF-båtar på startlinjen.

På Råå seglade fyra IF-båtar i klubbens kappseglingar. I kvällsserien genomförde man 17 delseglingar, varav 12 räknades i sammandraget. SWE 1870 "Infinit" blev trea i sammandraget efter två Expresser. SWE 1870 segrade även i klubbens ensamsegling. SWE 1871 "Libell" blev trea i kvällsserien och femma i ensamseglingen. SWE 39 "Görel" blev tia i kvällsserien. SWE 180 "Bolero", som numera ägs av Råå Jolleklubb, seglade en delsegling.

MAREK JANIEC, SWE 829 INGELA, ORDFÖRANDE SSIF

Det syns när våra kunder är nöjda

Svenska Sjö är specialister på båt och erbjuder våra försäkringstagare kunnig, snabb och smidig skadehantering till låga premier. Dessutom ger vi dig som kund resultatbonus på överskottet.

Som medlem i Svenska Seglarförbundet försäkrar du din båt extra förmånligt, utöver andra rabatter såsom nautisk kompetens.

Sedan 1967 har vi tryggt båtägare och båt-klubsmedlemmar i hela landet, så nästa gång nån vinkar, är det kanske en i gänget.

Välkommen att räkna ut din premie på www.svenskasjo.se eller läs av QR-koden.

Svenska Sjö är stolta över att vara ägda av riktigt båtfolk, tillsammans utvecklar vi det svenska båtlivet.

Svenska Sjö

Vi delar Båtlivet med dig